

2. Дегтярева С.В. Об институциональных изменениях в национальной экономической модели / С.В. Дегтярева // Наукові праці ДонНТУ. Серія:економічна.- 2006. -Вип. 103-2. - С.50-55.
3. Пан Л. В. Вплив культури на рівень економічної свободи і міжнародну комерційну діяльність / Л. В. Пан, Н. В. Романченко// Наукові записки. - К. : Вид. дім "КМ Академія", 2008. - С .61 – 66.

ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ ЗА УМОВ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ ТА ЧЛЕНСТВА У СОТ

Малик О. В., аспірантка кафедри міжнародних економічних відносин Хмельницького національного університету, м. Хмельницький, Україна

На сьогоднішньому етапі, що супроводжується активними інтеграційними процесами, управління підприємством вимагає вирішення наступних завдань: формування адекватного механізму підвищення фінансової безпеки підприємств, утримання належного рівня фінансової безпеки, протистояння негативним зовнішнім та внутрішнім факторам, прогнозування та своєчасна нейтралізація загроз фінансовій безпеці. Це дасть змогу створити сприятливі умови для підвищення загальної конкурентоспроможності підприємства, що особливо важливо за сучасних процесів глобалізації, внаслідок яких конкурентоспроможність вітчизняних підприємств стає помітно нижчою за конкурентоспроможність іноземних компаній.

Низька конкурентоспроможність вітчизняних підприємств, порівняно із зарубіжними, пояснюється недостатньою правовою захищеністю українських виробників, недостатнім іміджем підприємств, відсутністю сучасної техніки та технологій, значними виробничими витратами і, як наслідок, високими цінами на продукцію, відсутністю коштів на проведення ефективної реклами.

Сучасна парадигма управління фінансовою безпекою підприємств за умов членства у СОТ має ґрунтуватися на поєднанні зусиль вітчизняних виробників та держави з метою створення сприятливого клімату для виживання та розвитку підприємств на світовому ринку. Крім того, сучасна парадигма фінансової безпеки підприємств в рамках членства у СОТ має базуватися на формуванні пріоритетних завдань забезпечення фінансової безпеки, дослідженні основних факторів впливу на фінансову безпеку та визначенні головних загроз, аналізі стану фінансової безпеки підприємств та розробці стратегій підвищення її рівня.

Процес забезпечення фінансової безпеки має обов'язково ґрунтуватися на новітніх підходах ризик-менеджменту, формуванні системи управління ризиками та включати розробку системи антикризових заходів [1].

Сьогодні, за умов інтеграційних процесів, забезпечення фінансової безпеки підприємства має бути засноване на багатофункціональності менеджменту, інтегрованому застосуванні психології бізнесу, маркетингу, стратегічного системного і фінансового менеджменту, інноваційного менеджменту і управління проектами, отриманні синергійного ефекту від запровадження інноваційних методів управління для забезпечення конкурентних переваг підприємства [2, с. 32].

Сучасна парадигма фінансової безпеки повинна базуватися на ефективному механізмі, метою якого мають бути: визначення та оцінка основних факторів впливу на фінансову безпеку підприємства; нейтралізація та попередження внутрішніх та зовнішніх загроз фінансовій безпеці підприємства; усунення відхилень між завданнями та поточним станом фінансової безпеки підприємства; розробка заходів для підвищення рівня фінансової безпеки підприємства.

Таким чином, сучасна парадигма фінансової безпеки повинна створювати можливості для підвищення привабливості підприємств, зростання їх ринкової вартості, ефективності діяльності, в тому числі прибутковості, фінансової стійкості, конкурентоспроможності.

- Література:** 1. Лук'янова В. В. Діагностика ризику діяльності підприємства / В. В. Лук'янова. – Хмельницький : ПП Ковальський, 2007. – 312 с.
2. Нижник І. В. Управління конкурентоспроможністю промислових підприємств: методи та механізми підвищення : монографія / І. В. Нижник ; за наук. ред. д-ра екон. наук М.П. Войнаренка. – Хмельницький : ХНУ, 2012. – 219 с.

УПРАВЛІННЯ РЕСУРСНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ЯК ОСНОВА ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ВУГІЛЬНИХ ШАХТ

*Олешко Я.І., студентка, кафедра економіки підприємства,
Державний ВНЗ «Національний гірничий університет», м. Дніпропетровськ, Україна*

Ефективність діяльності вугільних шахт значною мірою визначається тим, наскільки результативно вони використовують наявні в своєму розпорядженні ресурси, сукупність яких утворює їх ресурсний потенціал. Тому набувають актуальності питання ефективного управління ресурсним потенціалом вугільних шахт, а також особливостей його формування та використання.

Питання стосовно особливостей ресурсної політики гірничих підприємств, управління їх ресурсним потенціалом привертало увагу багатьох вітчизняних і зарубіжних вчених, серед них такі, як О.І.Амоша, Ю.З.Драчук, А.І.Кабанов, В.Є.Нейєнбург, Л.Г. Огорокова, І.А.Фесенко, Ю.П.Ященко та інші.

Отже, метою дослідження є визначення особливостей формування та використання ресурсного потенціалу вугільних шахт з метою забезпечення їх ефективного функціонування в майбутньому.

Будь-який рівень ієрархії виробничої системи (шахта, технологічна ланка, ділянка, робоче місце) традиційно містить наступні ресурси: технічні ресурси (особливості очисного і прохідницького устаткування); технологічні ресурси (динамічність методів технології); кадрові ресурси (кваліфікаційний склад робітників); просторові ресурси (топология мережі гірничих виробок, рівень концентрації гірничих робіт тощо); фінансові ресурси (наявність інвестиційних коштів, кредитних ліній і ін.); природні ресурси (кількість і якість запасів у шахтному полі, можливість прирізки запасів).

Кожен із вказаних видів ресурсів є сукупністю можливостей досягнення цілей підприємства. Це означає, що маючи в своєму розпорядженні ті або інші ресурси (гірничі